

Interview med Rasmus Falbe-Hansen om film i historieundervisningen.

Hvad er det spillefilm kan bidrage med i historieundervisningen?

Først og fremmest har filmen helt andre egenskaber end den skrevne historie, og den kan fx i højere grad formidle stemning og følelser. Hvis vi taler om spillefilm kan man i mine øjne især bruge fiktionsfilm på tre måder: som fremstilling, som fortolkning og som kildemateriale.

Som *fremstilling* kan en spillefilm give et nuanceret indblik i en begivenhed, så eleverne simpelthen bruge filmen til at få viden om en begivenhed. For eksempel kan man bruge filmen "Thirteen Days" til at undervise eleverne om forløbet i Cubakrisen – og filmen "Schindlers liste" (1993) af Steven Spielberg kan formidle viden omkring væsentlige aspekter af Holocaust.

Som *repræsentation* bruger man filmen mere som en symbolsk fortolkning af en begivenhed – og hvis man fx inddrager komedien "Livet er smukt" (1997) i et undervisningsforløb skal man selvfølgelig tænke brugen af filmen helt anderledes, og man skal analysere filmene for at afdække hvordan filmen skal ansues som en fortolkning af den historiske begivenhed.

Endelig kan man anvende film som *kilde i sig selv*, dvs. som en kilde til den tid filmen er lavet i. Ser man for eksempel uddrag fra filmene "De røde enge" fra 1945 og "Flammen og citronen" fra 2008 kan der være store forskelle i den måde man fremstiller modstandsbevægelsen på meget forskellige måder – hvilket i høj grad har med samtidssynet på modstandsbevægelsen i 1945 og 2008 at gøre.

Ligeledes vil en film som "Kingdom of Heaven" (2005) kunne give et fremragende afsæt for indblik og debat i korsfarertiden – men også kunne ses som et værk der symbolsk kommenterer invasionen i Irak.

Film kan således aldrig give en korrekt beskrivelse af virkeligheden – men dette er heller ikke afgørende. Det vigtige er at film kan medvirke til at give et afsæt for forståelse af historien. Dette kræver imidlertid at man i brugen af spillefilm også inddrager det metodiske, altså fx metode og teori til fortolkning af film.

Hvorfor bruges film ikke i det omfang som potentialet egentlig er til?

Grunden til at film ikke bruges tilstrækkeligt eller i det omfang som potentialet egentlig er til skyldes nok primært manglende metodisk kendskab til implementeringen af film i undervisningen, dvs. viden og materialer om hvordan man forholder man sig analytisk og metodisk til den virkelighedskonstruktion som filmene skaber

På grund af filmens fiktive og konstruerede udgangspunkt er det vigtigt at gøre sig overvejelser om forholdet mellem netop historien og filmen. For at kunne inddrage film seriøst i historieundervisningen er det nødvendigt, at man forstår filmens særegne fortolkning af

virkeligheden (fx den uundgåelige dramatiske transformation) og også bruger filmen på egne præmisser og ikke på den skrevne histories præmisser. Det betyder bl.a. også at man ikke skal fokusere på filmens akkuratess - men i stedet overveje forholdet mellem historien og filmens subjektive fortolkning af den. Analyser af historiske film bør derfor tage udgangspunkt i, hvilken fortolkning af historien filmen præsenterer os for.

Rasmus Falbe-Hansen, mediefags- og historielærer på Paderup Gymnasium og afholder kurser i brugen af film i historieundervisningen.

Læs artikler af Rasmus Falbe-Hansen her:

"The Filmmaker As Historian" (P.O.V. no. 16):

http://pov.imv.au.dk/Issue_16/section_1/artc12A.html

Dokumentar- og fiktionsfilm i undervisningen (Noter nr. 192, marts 2012):

<http://www.emu.dk/gym/fag/hi/noter/art192.pdf>